

РЕШЕНИЕ

№ 43107

гр. София, 23.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9361** по описа за **2025** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Делото е образувано по жалба на „Л. Т. Р.“ ЕИК[ЕИК] чрез адв. М. срещу Решение № 2537/08.07.2025г., постановено по нахд № 8453/2025г. на Софийски районен съд, НО,109-ти състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 824131-F815312/22.04.2025г, издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“ –С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, с което на основание чл.53 от ЗАНН, вр.чл. 185, ал.2, вр. ал.1 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС) на „Лагардер Травъл Ритейл“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ.

Касаторът обжалва решението като неправилно,постановено при нарушение на материалния и процесуалния закон. Според касатора за да се наложи на дадено лице имуществена санкция в размерите по чл.185, ал.2 ЗДДС следва нарушението да е довело до неотразяване на приход, а ако не е довело до такова неотразяване- санкцията се определя в размерите по ал.1. Съдът неправилно е приложил материалния закон и е издал решението си при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, като е констатирал, че поради допуснати пропуски от актосъставителя и АНО в рамките на проведената административна процедура, същата е била опорочена и е следвало да прекрати административнонаказателната

преписка. Заявява, че неправилно СРС е приел, че неотразяването в АУАН на информация дали нарушението води или не до неотразяване на приходи, е порок, който е бил в следствие саниран при издаване на наказателното постановление. Счита, че този извод на СРС противоречи на константната, непротиворечива съдебна практика, съгласно която когато в АУАН не е посочена връзката с относимата санкционна разпоредба на чл.185 ЗДДС, съдържаща специалния признак, отразяващ се на вида и тежестта на нарушението, е налице съществено процесуално нарушение, тъй като по този начин се накърнява правото на защита на адресата на акта. Твърди също, че в АУАН липсва посочване на нарушената разпоредба, като едва в НП са посочени санкционните разпоредби, което е лишило касатор от възможността да се защити до издаване на НП. На следващо място се твърди, че решението на СРС е неправилно, тъй като не е констатирано нарушение на изискванията на чл.40, ал.1-3 от ЗАНН, тъй като АУАН е съставен само в присъствието на един свидетел. Намира, че решението е необосновано поради непроизнасяне на съда по наведените в жалбата съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаване на НП и противоречие на последното с материалноправните разпоредби /протоколът за проверка не съдържа информация за извършените действия, тъй като е нечетлив/. Излага подробни аргументи за това, че СРС е извършил неправилна преценка относно приложимостта на чл.28 от ЗАНН и твърди, че целите на ЗАНН биха могли да се постигнат и с приложението на предвиденото в чл.28 ЗАНН предупреждение, отправено до дружеството. По същество от съда се иска отмяна на оспорваното решение и потвърденото с него НП. Претендират се разноски.

В съдебно заседание, касаторът, редовно уведомен, се представлява от адв. М., която поддържа жалбата, моли съда да отмени обжалваното решение на СРС и да отмени НП, като прилага за сведение на съда Решение на СРС №3774/20.10.2025г, постановено по нахд №8599/2025г. В дадения срок представя писмени бележки.

Ответникът - Началник отдел „Оперативни дейности“ С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП, се представлява от юрк. Й., която оспорва жалбата. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана и да потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно, респективно – потвърденото с него наказателно постановление. Ангажира становище по представеното за сведение в о.с.з. съдебно решение, като счита, че правилно е определен нарушителят. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на СГП – прокурор Ю. счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд - София-град, ХХ касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е основателна.

От фактическа страна, решаващият делото състав на СРС изцяло е възприел отразеното в НП, а именно, че на 05.03.2025 г. в 16:31 часа е извършена проверка на търговски обект по смисъла на пар.1 т.41 от ПР на ЗДДС „О.“ кафе, находящ се на адрес [населено място], бул. „Ц. шосе №115, стопанисван от „Лагардер Травъл Ритейл“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. При проверката е установено, че на територията на обекта има монтирано фискално устройство /касов апарат/ с рег.номер 4745866/02.09.2024г с ИН на ФУ №DT933442 и ИН на ФП №02933442. При проверка на касовата наличност, органите на НАП установили, че фактическата наличност в касата била 337,90лева, а от дневния отчет, който е разпечатан в момента на проверката от касовия апарат се установило, че

оборотът на обекта до момента е 236,97лева. Разликата между оборот и наличност в касата е 100,93лв, които са били въведени в касата и не са били отразени чрез фискалното устройство. Изготвен бил опис на паричните средства в касата, като служители на НАП установили, че касовият апарат в обекта разполага с функции „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми, но от разпечатания отчет е видно, че посочените функции не са били използвани за отчитане на сума в размер на констатираното несъответствие. Ето защо, на място е съставен протокол за извършена проверка от същата дата, в който са отразени обстоятелствата от проверката. В същия протокол е поканен представител на търговец да се яви в сградата на НАП, където да бъде съставен АУАН за констатираното нарушение. На 25.03.2025г. в сградата на ЦУ на НАП С., в присъствието на упълномощен представител на дружеството, е съставен АУАН номер F815312 за посоченото по-горе нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006г на Министерство на Финансите. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното Наказателно постановление 824131-F815312 от С. Д. – Началник на Отдел „Оперативни дейности“ С. в НАП С., с което на основание чл.53 от ЗАНН, вр. чл.185, ал.2, вр. с ал.1 от ЗДДС, за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006г на Министерство на финансите, на „Лагардер Травъл Ритейл“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева.

Въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, в предвидените от закона срокове и с всички реквизити, предвидени в ЗАНН, като в хода на производството не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е също така, че в НП се съдържа мотивиран отговор на направените от жалбоподател възражения, като констатациите на АНО са споделени от СРС. Не е споделил аргументите за допуснато съществено процесуално нарушение в АУАН поради липсата на констатация дали нарушението е довело до неотразяване на приходи, като се е позовал на нормата на чл.53, ал.2 от ЗАНН. Приел е, че не представлява съществено процесуално нарушение подписването на АУАН от един свидетел, тъй като е спазено изискването по чл.43, ал.1 от ЗАНН. Правилно според СРС е определен субекта на нарушението по чл.33 от Наредбата – ЮЛ, което е регистрирано като собственик и оператор на ФУ в обекта. Извършването на нарушението от страна на санкционираното лице е прието за безспорно доказано и санкцията е законосъобразно определена. Изложил е аргументи за неприложимост на чл.28 от ЗАНН.

Така постановеното решение е валидно, допустимо, но неправилно.

Правилни са изводите на СРС, че АУАН и НП отговарят по форма и съдържание на изискванията на чл.42, респ. чл.57 от ЗАНН. Според настоящия състав нарушението е изчерпателно описано както в АУАН, по идентичен начин и в НП. И в Акта за установяване на административно нарушение, и в Наказателното постановление е сочено нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006г на Министерство на финансите. Обстоятелството, че в АУАН липсва констатация дали нарушението е довело до неотразяване на приходи, като едва с наказателното постановление е посочено, че не е довело до такова неотразяване на приходите не води до соченото от касатор допуснато неотстранимо съществено нарушение а процесуалните правила, създадо пречки за дружеството адекватно да организира и упражни правото си на защита. Съгласно чл.53, ал.2 от ЗАНН наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. С внесената конкретизация в наказателното постановление, че нарушението не е довело до неотразяване на приходи не се изменя юридическата квалификация на нарушението, не се разширяват фактите по същество и не се утежнява положението на нарушителя. Със същото не се въвеждат нови и утежняващи обстоятелства, които да препятстват адекватното организиране на защитата на касатор. По делото не е спорно, че АУАН е надлежно съставен и връчен на административнонаказателно отговорното

лице, което е упражнило субективното си право да възрази срещу констатациите в АУАН и в тази връзка е депозирало възражение срещу акта с приложени писмени доказателства. Обстоятелството, че възражението не е прието от административнонаказващия орган, издал наказателното постановление не е индигия за невъзможност от адекватна и своевременна защита на сочения нарушител поради неясно формулирано административно нарушение.

Неоснователно касатор твърди, че СРС не е обсъдил възраженията относно извършено съществено процесуално нарушение при съставянето на протокол от проверка, както и възраженията, че АУАН е съставен в присъствие на само един свидетел. СРС изрично е посочил, че в НП се съдържа мотивиран отговор на направените от жалбоподател възражения, като констатациите на АНО са споделени от СРС. Не е налице съществено процесуално нарушение при съставянето на протокола от проверката, което да доведе до прекратяване на административнонаказателното производство. Съставеният протокол е по установения ред и форма съобразно чл.50, ал.1 ДОПК, доколкото няма изрично задължение протоколът да бъде подписан от законния представител на проверяваното лице, а от едно от изброените в чл.50, ал.3 от ДОПК лица, присъствало на проверката. След като касатор е бил уведомен за извършената проверка, същият своевременно е упълномощил лице, което се е явило за съставяне на АУАН и е представило документи, води до извод за липса на съществено процесуално нарушение при съставянето на протокола от проверката. Това, че според касатор е с нечетлив почерк, не представлява пречка лицето да упражни и защити правата си в пълен обем, освен това всички факти и обстоятелства, съдържащи се в протокола, фигурират и в АУАН, надлежно предявени на пълномощник на касатор. Не се приемат аргументите, че тъй като АУАН е съставен в присъствието само на един свидетел, е извършено съществено процесуално нарушение, водещо до отмяна на НП. Не е спорно, че е спазено изискването на чл.43, ал.1 от ЗАНН, АУАН е подписан от съставителя и поне един от свидетелите, посочени в него, предвид горното правилно СРС е приел, че не е налице твърдяното съществено процесуално нарушение.

Спорен по делото е въпроса правилно ли е определен субект на нарушение по чл.33, ал.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

Съгласно цитираната разпоредба извън случаите на продажби/сторно операции всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми.

Съгласно чл.3, ал.1 от Наредбата всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство, освен когато плащането се извършва по банков път. Нормата на чл. 29, ал.1-2 от Наредбата гласи, че когато лицето по чл.3 извършва дейност като комисионер от чуждо име и за чужда сметка или събира суми от името и за сметка на друго лице, продажбите се регистрират, както следва: 1. чрез ФУ на доверителя, или чрез ФУ на лицето по чл.3; когато доверителят не е задължено лице по [чл. 3](#) във връзка с [чл. 4](#) и [5](#) и довереникът за собствените си продажби също не е задължено лице, довереникът не е длъжен да регистрира и отчита чрез ФУ/ИАСУТД продажбите, които извършва от името на доверителя. В случаите по ал.1, т.1 продажбите се регистрират по общия ред. Видно от събраните пред СРС доказателства между „Лагердер Травъл Ритейл“ ЕООД и „Елвика“ ЕООД е сключен договор, като касатор е възложил на „Елвика“ ЕООД да извършва търговска дейност в обект от името и за сметка на „Лагердер Травъл Ритейл“ ЕООД, на чието име е регистрирано и фискалното устройство. По делото е приобщено Приложение №1 към договор за търговско сътрудничество от дата 17.06.2019г, сключен между „Лагардер Травъл Ритейл“ ЕООД и „Елвика“ ЕООД, по силата на който

последното има качеството на комисионер на обекта, в който е извършена проверката. Видно от съдържанието на съставения протокол по време на проверката в обекта е извършвало продажби и е имало достъп до каса и до ФУ физическо лице Е. Г. С. /обслужващ бюфет-лафка/, за което лице липсват доказателства, че е в трудово-правна, нито гражданско-правна връзка с касатор, което се установява и от представената справка за актуално състояние на действащите трудови договори към дата 05.03.2025г, сключени с „Лагардер Травъл Ритейл“ ЕООД. Предвид горното, съобразно чл.29, ал.1, т.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006г. за задължението по чл.33, ал.1 от Наредбата е следвало да се наложи санкция не на доверителя по комисионния договор „Лагардер Травъл Ритейл“ ЕООД, а на комисионера „Елвика“ ЕООД, чийто служител е заварен в обекта и който е имал достъп до ФУ, регистрирано на името на касатор с предоставена възможност да оперира на ФУ и предоставен достъп до касата на стопанисвания от това дружество търговски обект. Това е така доколкото комисионерът, съгласно нормата на чл.29, ал.1-2 от наредба №Н-18, извършвайки дейност от чуждо име и за чужда сметка или събирайки суми от името и за сметка на друго лице, е задължено да регистрира извършените продажби или чрез собствено ФУ или чрез ФУ на доверителя, което е следвало да стане в настоящия случай, тъй като в обекта е имало ФУ, регистрирано на името на доверителя. „Елвика“ ЕООД е имало задължение както да регистрира извършените продажби чрез ФУ в качеството си на довереник-комисионер, извършвайки продажбата на стоки от името на „Лагардер Травъл Ритейл“ ЕООД, така и да отбелязва всяка промяна на касовата наличност, извън случаите на продажби. След като комисионер е имал задължение да регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ извън случаите на продажби, същият е следвало да понесе административнонаказателна отговорност при констатиране на нарушението на чл.33, ал.1 от Наредбата. Горепосочената разпоредба е част от установения ред за регистрация и отчетност, които са задължителни за лицата, използващи фискални устройства. Нормата има за цел създаването на условия за съпоставимост на касовата наличност с документираните със съответното фискално устройство суми от продажби, както и от служебно извършени въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент. В случая е безспорно установено, че процесното ФУ е разполагало с функцията „служебно въведени суми“, но въпреки това не е била регистрирана промяната на касовата наличност – въвеждане на пари в касата, с което е нарушена разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г., но не от страна на касатор, а от страна на комисионера по комисионния договор.

Отделно от изложеното според настоящия състав са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН за деяния, които представляват маловажен случай. Приложението на чл. 28 от ЗАНН не е изключено и при формалните административни нарушения (каквото е процесното), но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или липсата на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. Преценката дали конкретно извършеното нарушение разкрива признаците на маловажен случай следва да се направи с оглед дефиницията на чл. 93, т. 9 от НК вр. с чл. 28 от ЗАНН. Съгласно нея, като маловажен случай може да се квалифицира този, при който извършеното нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. В конкретния случай според настоящия съдебен състав размерът на въведената в касата и неотразена във ФУ сума – 100,93 лева е в незначителен или пренебрежимо малък размер. Видно от Процедура по отчитане на финансови документи, приложена към жалбата до СРС е разписана процедура за служебно въвеждане и

изваждане на суми от касата при всяка промяна на касовата наличност, която не е свързана с продажба. Съгласно инвентаризационен опис на касова наличност дружеството внася като служебен депозит сума в размер на 100лв в началото на всеки работен ден в обектите, които стопанисва. Т.е. разликата между дневния отчет и фактическата касова наличност, установена при проверката е 100,97лв, почни напълно съвпада с размера на депозита, който всекидневно се заприходява в касата на обета, предвид горното установената разлика 0,97лв не се отнася до укриване на оборот, до ощетяване на фиска, а до незначителен пропуск в документалното обосноваване на извършените фактически операции в проверявания обект. Още повече, че обектът, в който е констатирано извършеното нарушение се намира в голям търговски комплекс /МОЛ/, който е широко посещаван от множество лица и предполага извършване на множество продажби и реализиране на значителни приходи, което дава основание за прилагане на чл.28 от ЗАНН. От нарушението не са настъпили вредни последици, публичният интерес не е накърнен и няма данни за укриване на приходи или за застрашаване на фиска. Не е без значение и обстоятелството, че в обекта е работил служител на комисионер, който е следвало да извърши промяна на касовата наличност по реда на чл.33, ал.1 от Наредбата, върху когото касатор не упражнява контрол и който не е негов работник или служител.

Предвид изложеното, решаващият касационен състав приема, че е налице твърдяното касационно основание за противоречие на решението на СРС с материалния закон, поради което същото като неправилно, следва да бъде отменено.

Като е индивидуализирал неправилно субекта, който следва да понесе санкцията, наказващият орган е издал незаконосъобразно НП, което подлежи на отмяна поради неправилно приложение на материалния закон.

При този изход на спора касатор има право на разноски, такива изрично са заявени в касационната жалба, но не са конкретизирани по вид размер и не са представени доказателства за реалното им извършване, поради което такива не следва да се присъждат.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2537 от 08.07.2025г., постановено по нахд № 8453/2025г. на Софийски районен съд, НО,109-ти състав.

ОТМЕНЯ наказателно постановление №824131-F815312 от 22.04.2025г., издадено от С. К. Д. – Началник на Отдел „Оперативни дейности“-С. в НАП С., с което на основание чл.53 от ЗАНН, вр. чл.185, ал.2, вр.ал.1 от ЗДДС за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006г на Министерство на финансите, на „ЛАГАРДЕР ТРАВЪЛ РИТЕЙЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.